

Cikli I programeve: “PERMES BIBLES”

Emisioni nr 1074 Zbulesa 3

Kapitulli 1

Tema: Personi i Jezus Krishtit

Në ndarjen e parë të këtij libri do të shohim personin e Krishtit. Krishti paraqitet në lavdi dhe në pozitën e Tij si Kryeprift që ka në ngarkim kishën e Tij. Ne shohim që Ai është në kontroll të plotë. Tek ungjijtë, pamë Krishtin, e butë e të përulur, një person që shkon të vdesë në kryq. Ai u nënshtroa ndaj armiqve të Tij në tokë. Por, nuk na shfaqet kështu në librin e Zbulesës. Krishti është në kontroll të plotë. Ai është ende Qengji i Perëndisë, por këtu shohim zemërimin e Qengjit që tmerron tokën.

Tema kryesore e të gjithë Biblës është Zoti Jezus Krisht. Shkrimi është si Teocentrik, ashtu edhe Kristocentrik. Meqënëse është Perëndi, Krishti mbush horizontin e të gjithë Fjalës së Zotit. Këtë duhet ta kemi parasysh në librin e Zbulesës më shumë se në cdo libër tjetër të Biblës, madje edhe më shumë sesa tek ungjijtë. Bibla na tregon se cfarë ka bërë, po bën dhe cfarë do të bëjë Krishti. Zbulesa thekson se cfarë po bën Ai sot dhe cfarë do të bëjë në të ardhmen. Ndërsa studiojmë këtë libër, nuk duhet ta harrojmë këtë.

TITULLI I LIBRIT

“Zbulesa e Jezu Krishtit, që Perëndia ia dha për t`u treguar shërbëtorëve të tij gjërat që duhet të ndodhin për së shpejti dhe e bëri të ditur, duke ia dërguar nëpërmjet engjëllit të tij, shërbëtorit të vet Gjon.” [Zbl. 1:1]

Në librin e tij “Të kënaqesh nëpërmjet Zbulesës” Dr. M C GEE autori i studimit tonë ka bërë një përkthim të drejtpërdrejtë për cdo varg të librit të Zbulesës. Disa nga këto vargje do t’i përdorë edhe në studimin e sotëm. Ky përkthim është thjesht një përpjekje për të nxjerrë nga greqishtja fjalët e vërteta të Gjonit dhe për t’i shprehur ato në një gjuhë që mund të jetë pak më e drejtpërdrejtë dhe e kuptueshme për

ne sot. Ky përkthim do të lexohet për ju krahas versionit që njohim ne të gjithë në shqip:

Zbulesa e Jezus Krishtit që Zoti ia dha Atij për t'u treguar shërbëtorëve të Tij besnikë, gjërat që do të realizohen plotësisht së shpejti, Ai e dërgoi këtë mesazh (dha një shenjë) me anë të engjëllit të Tij (lajmëtarit) për shërbëtorin e Vet, Gjon.

Së pari, vëmë re se titulli i këtij libri është Zbulesa – njëjës dhe jo shumës. Ai quhet *apokalupsis*, “Zbulimi, ose Zbulesa” e Jezus Krishtit.

“për t'u treguar shërbëtorëve të tij gjërat që duhet të ndodhin për së shpejti” Në kapitullin e fundit të Zbulesës, Gjoni udhëzohet: “Pastaj më tha: ``Mos i vulos fjalët e profecisë së këtij libri, sepse koha është afër.” (Zbl. 22:10). Ky nuk është një libër i vulosur, përkundrazi është një libër i hapur në mënyrë që të kuptohet në kohën tonë. Ky libër qëndron në kontrast me profecinë e Danielit, për të cilën ai u udhëzua ta vuloste. Zoti ynë dha ‘mysterin’ e shëmbëlltyrave. Të themi të drejtën, për pjesën më të madhe të kishës, ato janë ende mistere. Por, Zoti ynë tha: “Dhe ai u tha atyre: ``Juve u është dhënë të njihni mysterin e mbretërisë së Perëndisë; kurse atyre që janë përjashta të gjitha këto jepen me shëmbëlltyra. që: "Duke parë, të shohin, por të mos vën re; edhe duke dëgjuar, të dëgjojnë, por të mos kuptojnë, se mos pendohen dhe mëkatet u falen.” (Mr. 4:11-12). Pra, sic e shihni, të dashur miq, tek ungjijtë shohim vetëm gjysmën e historisë. Ne kemi nevojë për librin e Zbulesës, sepse ai është përmbushja e gjithçkaje. Sigurisht, mund të themi që ky libër kuptohet vetëm nëse Fryma e Shenjtë është mësuesi ynë. Por, Libri i Zbulesës heq velin në mënyrë që ne të shohim Krishtin në bukurinë, fuqinë e lavdinë e Tij të zbuluar. Ky libër është e kundërta e një sekreti, apo misteri. Ai është një zbulim sekretesh dhe sic do ta shohim në vargun tjetër quhet profeci.

Habitem kur një i ashtuquajtur i krishterë thotë se nuk e kupton librin e Zbulesës, sepse në fund të fundit, ai është dhënë që ne të mund të kuptojmë misteret e mbretërisë së Perëndisë.

“për t'u treguar’ do të thotë me anë të fjalëve, pamjeve, simboleve dhe nëpërmjet prezantimeve të drejtpërdrejta dhe jo të drejtpërdrejta.

“dhe e bëri të ditur”. Kjo do të thotë se këtu janë përdorur edhe simbole. Por, kini parasysh se simbolet janë simbolikë e realitetit. Pjetri na dha një rregull të madh për interpretimin e profecisë tek 2 Pj.

1:20: “duke ditur së pari këtë: që asnjë profeci e Shkrimit nuk është objekt i interpretimeve të veçanta.” Ju nuk e interpretoni një teks si të vetëm, por nën dritën e gjithë Fjalës së Zotit. Ottman ka thënë: “Gjuha figurative e Zbulesës është simbolikë faktesh.”

Shprehja “për t’u treguar ... gjërat” na siguron se Gjoni nuk po flet për gjëra tokësore, kalimtare, apo ëndrrat e tij. Në këtë libër kemi një bazë faktesh reale. Cfarë janë “gjërat”?

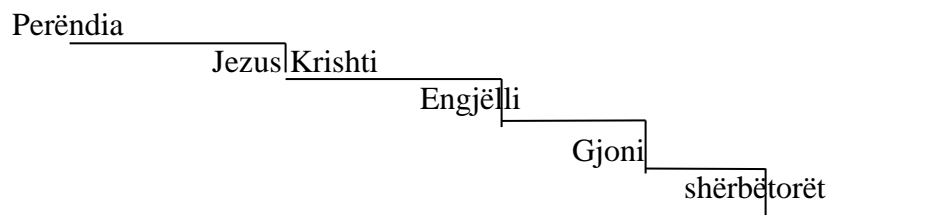
Në librin e Zbulesës, “gjërat” përbëhen nga materiale të forta. Këto “gjëra” janë realitet. Sa herë që Gjoni përdor një simbol, na thotë shumë qartë që po përdor një simbol. Ne mund të jemi të sigurtë që ai po përdor një simbol për shkak se realiteti është shumë më i madh se simboli. Në fakt, simboli është një pasqyrim i dobët i realitetit.

“duhet” – Ai thotë se këto gjëra duhet të ndodhin së shpejti. Fjala “duhet” ka në vetvete kuptimin e pashmangshmërisë dhe sigurisë absolute.

Shprehja “së shpejti” jep një ngjyrim të rëndësishëm për ne. Ajo shfaqet disa herë në Shkrim. Për shembull, ne e shohim këtë shprehje tek Luka 18:8, kur Zoti ynë thotë: “Po, unë ju them se ai do t’ua marrë hakun së shpejti...” Këto dy fjalë kanë të njëjtin kuptim. Kjo do të thotë se kur të fillojë hakmarrja, ajo do të ndodhë me shpejtësi. Nuk do të ketë intervale pritjeje. Kjo nënkupton se Zoti nuk po vjen shpejt, por që kur Ai të kthehet, gjërat për të cilat po flet do të ndodhin me shpejtësi. Hakmarrja e Tij do të ndodhë në një kohë të shkurtër.

Gjoni na tregon se kjo është zbulesa e Jezus Krishtit që i dha Zoti. Vini re shkallët e zbulesës:

Shkallët e Zbulesës

Gjithcka fillon me Perëndinë. Ai ia dha Jezus Krishtit, i Cili i dha engjëllit të Tij në mënyrë që ai t’ia jepte Gjonit dhe nga Gjoni të shkonte tek shërbëtorët e Tij në mënyrë që ata ta dinin se do të ndodhnin këto gjëra. Në të njëjtën mënyrë ky mesazh ka ardhur deri tek ne.

Meqenëse ra fjala, kjo ngre një pyetje që e dëgjoj shpesh. Dikush mund të thotë: “Epo të themi të drejtën predikues, tani u zure në kurthin tënd, sepse ke thënë që engjëjt nuk janë të lidhur me epokën e kishës.” Po, dhe vazhdoj ta them këtë. Engjëlli që përmendet këtu është një lajmëtar qiellor, por vini re se Gjoni po shkruan kryesisht për gjërat që do të ndodhin në të ardhmen, pra, atë që do të bëjë Jezusi në të ardhmen. Duke filluar nga kapitulli 4, cdo gjë është e ardhme dhe do të ndodhë pasi kisha të largohet nga toka. Prandaj, ne i shohim engjëjt të dalin sërish në skenë. Kjo është e vërtetë për rrugën që përshkon libri.

METODA E ZBULESËS

“i cili dëshmoi fjalën e Perëndisë dhe dëshminë e Jezu Krishtit, dhe të gjitha gjërat që pa.” [Zbl. 1:2].

I cili dëshmoi Fjalën e Perëndisë dhe dha dëshminë e Jezus Krishtit, madje të gjitha gjërat që pa.

“i cili dëshmoi” është një formë e greqishtes së shkruar. Kjo do të thotë se Gjoni e prezanton veten në kohën ku ndodhen lexuesit e tij, në kohën ku jetojmë ne sot dhe ai kujton ato që ka shkruar.

“fjalën e Zotit”. Besoj se “fjala e Zotit” i referohet si Krishtit, ashtu edhe përmbajtjes së këtij libri. Ai është Fjala e gjallë dhe kur Fjala e shkruar na zbulohet, mund të jeni të sigurtë që Ai është Fjala e gjallë. “dhe dëshminë e Jezus Krishtit”. Fjala dëshmi shfaqet 90 herë në shkrimet e Gjoni – pesëdhjetë herë vetëm në ungjillin e shkruar prej tij.

“dhe të gjitha gjërat që pa”. Ai ishte dëshmitar okular i vegimeve. Gjoni bëri piktura me të gjitha gjërat që pa dhe libri i Zbulesës është një televizor. Ai ishte programi i parë televiziv që u prezantua dhe të gjithë ne do të bënim mirë ta shihnim. Ai erdhi nga qielli, nga Perëndia At, përmes Birit të Tij Jezus Krishtit dhe iu dha një engjëlli, i cili ia dha Gjonit, që shkroi për gjithcka që pa. Gjoni, jo vetëm që dëgjoi, por edhe pa. Këto janë dy rrugët nëpërmjet të cilave marrim shumicën e informacionit tonë. Shpesh herë pyes veten nëse Gjoni nuhati ndonjëçik, sepse pjesë e këtij libri është edhe ndjesia e aromës.

LUMTURIA E STUDIMIT BIBLIK

“Lum ai që lexon dhe lum ata që dëgjojnë fjalët e kësaj profecie dhe që ruajnë ato që janë shkruar në të, sepse koha është afër.” [Zbl. 1:3].

Ky varg na jep lumturinë e studimit biblik. Kjo është lumturia e parë nga shtatë lumturitë që gjenden në librin e Zbulesës. Ky varg thotë: “Lum ai që lexon” dhe këtu bëhet fjalë për lexuesin, ose në kishë për mësuesin. Si ata që lexojnë këtë libër dhe ata që e dëgjojnë do të bekohen. Dhe të dy, si lexuesi, ashtu edhe dëgjuesi duhet t’i ruajnë gjërat që janë shkruar në këtë libër. Bekimi i trefishtë vjen nga leximi, dëgjimi dhe ruajtja. Besoj se ata që do të studiojnë me kujdes librin e Zbulesës do të marrin një bekim të vecantë. Këtë e besoj me gjithë zemër, sepse kështu thotë Gjoni.

“sepse koha është afër” nuk do të thotë se gjërat që përmenden në fund të librit po ndodhin në kohën tonë, por se me fillimin e kishës ditën e Pentakostit zuri fill edhe lëvizja e shërbesës së Zotit Jezus në qiell. Në këtë kapitull, do të shohim një vegim të Tij, një vegim të Krishtit të lartësuar. Pastaj, do të shohim se cila është shërbesa e Tij dhe ajo do të na shtyjë drejt së ardhmes.

PËRSHËNDETJE NGA GJONI, AUTORI DHE NGA KRISHTI NË QIELL

“Gjoni, shtatë kishave që janë në Azi: hir për ju dhe paqe nga ana e atij që është dhe që ishte dhe që do të vijë; edhe nga të shtatë frymërat që janë përpara fronit të tij.” [Zbl. 1:4].

Kjo është një përshëndetje e mrekullueshme! “Gjoni, shtatë kishave që janë në Azi”. “Azia” përmbledh atë pjesë që ne e quajmë Azia e Vogël, ose Turqia moderne. Vini re se Gjoni, nuk e quan veten e tij me asnjë titull. Kam përshtypjen se Gjoni njihej mirë nga këto shtatë kisha. Ne e dimë që ai ka qenë pastor i kishës në Efes dhe mesa duket kishte si detyrë mbikqyrjen e të gjitha kishave në atë zonë.

Para se të shkojmë më tutje, më lejoni të tërheq vëmendjen tuaj tek numri shtatë. Në këtë varg përmenden shtatë kisha dhe shtatë frymëra. Numri shtatë ka një kuptim fetar në Fjalën e Zotit, që për njerëzit në kohën e Gjonit ishte mëse i qartë, por për ne është krejtësisht i huaj. Sektori i lojrave të fatit i shoqërisë sonë është shumë i vetdijshëm për

numrat, sepse në të bëjnë pjesë njerëz supersticiozë, por ne nuk jemi mësuar t'i lidhim numrat me ndonjë domethënie fetare. Gjithsesi, në Fjalën e Zotit numri shtatë është i rëndësishëm. Ai nuk tregon përsosmëri, por përmbushje. Ndonjëherë përmbushja është përsosmëri, por jo gjithmonë.

Numri *shtatë* flet për gjërat e plota dhe përfaqesuese. Në mënyrë të vecantë, *shtata* ka të bëjë me beslidhjen e Zotit dhe marrëveshjet e Tij me Izraelin. Për shembull, sabati, rrethprerja dhe adhurimi vërtiten që të gjitha rreth ditës së shtatë. Ndërsa lexoni Fjalën e Zotit, do të vini re se Izraeli erdhi shtatë herë rrotull Jerikos. Naamanit iu tha që të zhytej shtatë herë në lumin Jordan, në kohën e Jozefit në Egjipt pati shtatë vite bollëk dhe shtatë vite krizë urie, Nebukadnesari qëndroi i marrë për shtatë vjet, kemi shtatë lumturitë në Testamentin e Ri, shtatë kërkesat në lutjen e Zotit, tek Mateu 13 jepen shtatë shembëlltyra, shtatë bukë ushqyen turma njerëzish, Jezusi foli shtatë herë nga kryqi dhe në librin e Zbulesës numri shtatë nuk mund të lihet pas dore, apo të quhet i rastësishëm. Shtata është numri celës i këtij libri.

Në vargun 4, Gjoni u shkruan “shtatë kishave”. A nuk kishte kisha të tjera në Azi? Ne e dimë që kishte kisha në Kolose, Miletus, Hierapolis, Troas dhe shumë vende të tjera. Unë kam qëndruar në Hierapolis. Ai vazhdon të ekzistojë si vend dhe është rreth dhjetë milje (rreth 16 km) larg Laodicesë, që sot dergjet në rrënoja. Në Laodice ndodhen tre motele dhe një, apo dy dyqane. Rrënojat në Hierapolis janë krejtësisht madhështore dhe me shumë domethënie sepse zbulojnë se c’vend i llahtarshëm ishte një herë e një kohë. Në kontrast me këtë, pjesa më e madhe e rrënojave të Laodicesë, ndodhen nën një fushë të egër tërshëre. Ato nuk janë gërmuar. Gjoni u shkroi vetëm shtatë kishave dhe Hierapolis nuk ishte një prej atyre të shtatave, edhe pse ishte një qendër e rëndësishme e ndikimit të krishterë. Atje janë gjetur rrënojat e katër kishave të hershme të krishtera. Gjoni u drejtua për t’u shkruar vetëm këtyre shtatë kishave sepse ai po jepte historinë e plotë të kishës dhe sic do ta shohim më vonë ato ishin kisha përfaqesuese.

“Azia” i referohet provincave që përfshijnë Lydia-n, Mysia-n, Caria-n dhe pjesë të Frigjisë. Këtu nuk bëhet fjalë për kontinentin e Azisë dhe as nuk përfshin të gjithë Azinë e Vogël (Azia e Vogël është një term që nuk përdorej deri në shekullin e katërt pas Krishtit), por mbulon një zonë të madhe të Azisë së Vogël, vecanërisht pjesën përgjatë bregut.

“hir për ju dhe paqe”. Fjala hiri është fjala *charis*, një formë përshëndetje greke dhe paqe është *shalom*, një formë përshëndetje

hebreje. Paqja rrjedh nga hiri dhe hiri është burimi i të gjitha bekimeve tona sot. Libri i Zbulesës zbulon hirin dhe paqen e Zotit. Ne nuk duhet të frikësohemi, ndërsa studiojmë këtë libër. Përkundrazi mund të kemi paqen e Zotit në zemrat tona.

Shprehja “nga ana e tij... dhe të shtatë frymërat” paraqet Trinitetin. “Shtatë frymërat” i referohen Frymës së Shenjtë dhe me shumë mundësi shtatë degëve të shandanit, që do të shohim më vonë.

“atij që është dhe që ishte dhe që do të vijë” thekson përjetësinë dhe pandryshueshmërinë e Zotit. Vini re përmendjen anëtarëve të Trinitetit: “Jezus Krishti” (në vargun tjetër) i referohet Perëndisë Bir, “shtatë frymërat” i referohet Frymës së Shenjtë dhe “atij që është dhe që ishte dhe që do të vijë” i referohet Atit Perëndi.

“dhe nga Jezu Krishti, dëshmitari besnik, i parëlinduri prej së vdekurish dhe Princ i mbretërve të dheut

Atij që na deshi dhe na lau nga mëkatet tona në gjakun e tij, dhe na bëri mbretër dhe priftër për Perëndinë dhe Atin e tij, atij i qoftë lavdi dhe pushtet në shekuj të shekujve. Amen.” [Zbl. 1:5-6].

Në këto dy vargje shohim titujt që i janë dhënë Zotit Jezus Krisht dhe fakti interesant është se kemi shtatë tituj:

1. “dëshmitari besnik” – Jezus Krishti është i vetmi dëshmitar besnik për faktet e këtij libri. Faktet janë për Të. Ai dëshmon për Vetën e Tij. Është e vështirë t’u besosh njerëzve të tjerë, por ne mund t’i besojmë Zotit Jezus.

2. “i parëlinduri prej së vdekurish” është i linduri i parë nga të vdekurit. Fjala ‘i parëlindur’ është fjala greke *prototokos*, që ka të bëjë me ringjalljen. Ai është i pari që u ringjall nga të vdekurit, për të mos vdekur kurrë më. Kjo është një pamje e mahnitshme! Vdekja ishte një mitër që e mbarti Atë. Ai erdhi nga vdekja në jetë. Për Zotin Jezus, varri ishte një mitër. Ai është i Vetmi që u ngrit nga të vdekurit me një trup të lavdishëm. Askush nuk ka kaluar nëpër atë rrugë ende, por ata që janë të Tijët do ta ndjekin Zotin Jezus në ringjallje dhe pas kësaj do të vijë Ringjallja (shih 1 Thes. 4:14). Pastaj do të vijë zbulesa kur Ai të vijë në tokë.

3. Titulli “Princ i mbretërve të dheut” i referohet pozitës së Tij përfundimtare gjatë periudhës së Mijëvjecarit. “Prandaj edhe Perëndia e lartësoi madhërisht dhe i dha një emër që është përmbi çdo emër, që në emër të Jezusit të përkulet çdo gju i krijesave (ose gjërave) qiellore,

tokësore dhe nëntokësore, dhe çdo gjuhë të rrëfejë se Jezus Krishti është Zot, për lavdi të Perëndisë At.” (Fil. 2:9-11).

4. Shprehja “Atij që na deshi” është në fakt në kohën e tashme dhe thekson qëndrimin e Tij të vazhdueshëm ndaj atyre që janë të Tijët. Libri i Zbulesës nuk duhet të na frikësojë shumë për shkak të faktit se Ai është Personi që na do. Jezus Krishti nuk na deshi vetëm kur vdiq në kryq, edhe pse Ai na deshi në atë kohë, por na do edhe sot. Pikërisht në këtë moment, Jezusi të do ty.

“Ai na lau nga mëkatet tona në gjakun e tij” Gjaku i Krishtit është shumë i rëndësishëm. Ai nuk është vetëm një simbol. Në Testamentin e Vjetër, Perëndia i mësoi njerëzit e Tij se “... jeta e mishit ishte në gjak...” (Lev. 17:11). Në këtë varg Zoti thotë: “Unë e kam derdhur në altar për ju për të shpenguar shpirtrat tuaj ...” Kur Krishti derdhi gjakun e Tij, mendoj se prej trupit të Tij doli cdo pikë gjaku. Ai e dha atë të gjithë për ne. Ai dha jetën e Tij. Ai vdiq dhe unë nuk jam i prirur ta nënvleftësoj gjakun e Krishtit, ashtu sic bëjnë disa njerëz sot. Pjetri shkroi: “duke ditur se jo me anë gjërash që prishen, si argjendi ose ari, jeni shpenguar nga mënyra e kotë e të jetuarit të trashëguar nga etërit, por nga gjaku i çmuar i Krishtit, si të Qengjit të patëmetë dhe të panjollë” (1 Pj. 1:18-19). Për shkak të atij gjaku të derdhur Pali i shkroi predikuesit të ri Timote këto fjalë: “Në fakt një është Perëndia, dhe një i vetëm është ndërmjetësi midis Perëndisë dhe njerëzve: Krishti Jezus njeri.” (1 Tim. 2:5). Ai na cliroi nga mëkatet tona me anë të gjakut të Tij. Sa e mrekullueshme dhe e lavdishme!

5. “na bëri mbretër dhe priftër për Perëndinë, Atin e Tij” – besimtarët nuk quhen asnjëherë mbretër. Ata janë mbretëri priftërinjsh dhe do të mbretërojnë me Zotin Jezus Krisht.

Të them të drejtën, acarohem pak kur dëgjoj këngën e njohur “Mbreti po vjen”. Është e vërtetë që mbreti po vjen në tokë dhe do të hedhë poshtë të gjitha padrejtësinë. Por, para se të vijë si mbret, Ai do të takohet me kishën e Tij në ajër, një ngjarje që ne e quajmë Rrëmbimi. Në atë kohë, Ai do të vijë si Shpëtimtar. Ai vjen si dhëndri për nusen e Tij kishën, të cilën e do aq shumë, saqë dha Vetën e Tij për të. Ai vjen si i dashuri i shpirtit tim. Për këtë arsye nuk emocionohem shumë, kur dëgjoj këngën “Mbreti po vjen”. Marrëdhënia ime me Të është shumë më e afërt. Ai është Zoti im. Ai nuk na ka bërë vetëm “mbretër dhe priftër”, por një mbretëri priftërinjsh dhe ne do të mbretërojmë së bashku me Të. Është interesante që thuhet “për Perëndinë, Atin e tij”. Përse vallë nuk thuhet: “Për Perëndinë dhe Atin tonë”? Sepse Perëndia është Ati i

Jesusit në bazë të një marrëdhënie tjetër. Ai nuk u bë Bir i Perëndisë ashtu si ne. Ne u bëmë bij të Perëndisë nëpërmjet ripërtëritjes, u rilindëm prej së larti, duke pranuar Atë si Shpëtimtar. Por pozita e përjetshme e Krishtit në Trinitet është ajo e Birit.

6. “Atij i qoftë lavdi dhe pushtet në shekuj të shekujve” Këtu theksohet përjetësia. “Amen”. Ashtu sic e pamë edhe tek Isaia, Krishti është Amen-i. Ky është titulli i Tij. Jezus Krishti është subjekti edhe objekti i këtij libri. Ai i vë në lëvizje të gjitha ngjarjet. Të gjitha ato lëvizin drejt Tij. Të gjitha gjërat u bënë prej Tij dhe për Të. Ky univers ekziston për Të.